

Eftirlits Føroyar

Halgir Winther Poulsen

VIT MUGU RÓPA VARSKÓ

– Vit mugu aftur til ta einfaldu skipanina, har vit hava álit á fólki til tað øvugta er prógvað. Hetta eftirlitssamfelagið kostar okkum meira, enn vit 49.000 fólk kunnu bera, sigur Halgir Winther Poulsen, sakførari

BARBARA HOLM

Vit hava ein alt ov stór-
an yvirbygning í mun
til tey 49.000 fólkin,
vit eru. Tað er tað
fyrsta Halgir Winther Poulsen sig-
ur, tá ið hann skal seta orð á tann
torgreidda spurningin um sam-
bandið millum tað privata og tað
almenna.

Hann er ein teirra, sum hevur
funnið at lógarbroytingum av
ymiskum slag, sum hava gjørt seg
inn á okkara frælsi sum borgarar.
Áður hevur hann til dømis mót-
mælt, at bann verður sett fyri at
roykja á almennum stöðum. Men
trupulleikin er munandi størri enn
tað, heldur sakførarin.

– Yvirskipað kunnu vit siga
tað, at hvørjaferð ein trupulleiki
vísir seg í samfelagnum, so seta
vit okkurt alment kontór á stovn,
sum skal loysa trupulleikan. Men
tá trupulleikin síðani er loystur,
so verður almenna kontórið

**Tað kostar
eina ørgrynnu
og er í stóran
mun at meta
sum deyðvekt,
tí hesi fólkin
skulu skaffa sær
okkurt at gera»**

Halgir Winther Poulsen

ikki niðurlagt aftur, sigur Halgir
Winther Poulsen.

Og ikki nóg mikið við tí – vit
royna eisini at loysa trupulleikar,
sum eingin hevur biðið um at fáa
loyst. Eitt dømi, sum verður nevnt,
eru ásetingarnar fyri, hvussu ein
góðkendur hjallur skal innrættast
sambært Heilsufrøðiligu Starvs-
stovuni. Eitt krav har er, at eitt ves
skal vera í hvørjum hjalli.

– Vit mugu ikki doyggja av mat-
eitan, tað er klárt. Men harfrá og
so til at hava krøv um ves og hvat
annað, er nakað yvirdrivið, sigur
Halgir Winther Poulsen.

**Politikararnir mugu
finna sær okkurt at gera**

Í dag hava vit hava 33 tingfólk, 8
landsstýrisfólk, 30 kommunur og
203 býráðs- ella bygdaráðslimir.
Og tað er alt ov nógv, heldur sak-
førarin.

– Tað er hol í høvdið. Tað kostar
eina ørgrynnu og er í stóran mun at
meta sum deyðvekt, tí hesi fólkin

skulu skaffa sær okkurt at gera. Vit
siggja eisini javnan spurningar og
svør á lögtingi, sum eingin tímir
at lurta eftir, sigur Halgir Winther
Poulsen.

Hann vísir á, at umframt hendan
óvanliga stóra politikaraskaran, so
fylgja eisini ein stór umsiting við
hvørjum teirra.

– Átta landsstýrisfólk krevja
sjálvsagt átta aðalstjórar, sum
skulu hava deildarstjórar og sekre-
tariat og ymiskt annað. Tað er ein
øgilig rúgva av fólki og pengum
til at umsita eitt so lítið samfelag,
sigur Halgir Winther Poulsen.

Fólkið hevur valt hetta

Meðan vit finnast at, hvussu stórus
yvirbygnaðurin í almennu Føroy-
um er, mugu vit ikki gloyma, at tað
er fólkið, sum eigur avgerandi orðið
í einum fólkaraði.

– Í prinsippinum hava vit sjálvi
valt hetta. Vit vilja hava tað so, tí
vit velja hesa skipanina hvørja ferð,
sigur Halgir Winther Poulsen.

Hann heldur, at tað hongur
saman við, at vit hava tað gott og
kanska betur enn vit nakrantíð
hava havt tað áður. Og vit vilja
hava tað enn betur.

– Men betri tú fært tað orsakað
av almennum skipanum, meira
skal tað almenna ráða yvir okkara
lívi, sigur Halgir Winther Poulsen.

Hann heldur tað vera rimiligt,
at tað almenna má hava eftirlit
við borgarum, tá ið tað almenna
umsitur so stórar partar av sam-
felagnum.

– Eg haldi tað, at vit eru blivin ov
grenjut og krevja ov nógv. Vit tíma
ikkí at leggja okkara egna lív til
rættis, og krevja tað almenna skal
loysa allar verðins trupulleikar. Og
tað er væl tí, at tað almenna slepp-
ur at hava so stórt vald yvir okkum,
sigur Halgir Winther Poulsen og
vísir á hugburð millum tey, sum
flyta av landinum.

– Tey vilja ikki koma aftur uttan
so, at tey hava fingið lovað starv,
bústað, vøggustovu, skúlar og tað

